

τείνη τὴν σύστασιν τῆς τριακονταμελοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ γίνεσθαι αὕτη δεκτὴ δι' ἀναστάσεως, διότι καθ' ἣν ὥραν τίθεται ὑπὸ ψήφοφορίαν πταρνίζεσθαι ἐξαίφνης ὁ κ. Στεφανίδης, οἱ δὲ βουλευταὶ ἐκλαμβίνοντες τὸν θόρυβον ὡς πυροβολισμὸν καὶ πτοηθέντες ἐξεγείρονται πάντες. Γίνεται ἡ κλήρωσις καὶ κληροῦνται τριάντα μέλη, ἐν οἷς πρῶτος ὁ κ. Δουζίνης, καὶ οἱ κκ. Δημητρακάκης, Μάνδαλος, Τζάνης, Στεφανίδης, Ῥηγόπουλος, Μεσσηνέζης, Μαυρομιχάλης, Πετμεζᾶς, ὁ κ. Δηληγιάννης μετὰ 2 ἡμετέρων, Χαλὶλ καὶ Δερδὶς μπέης, Παλαμίδης, Μπουλελᾶς, Κουμανιώτης, Καρδαράς, Κατριβάνος καὶ τινες ἄλλοι. Ἡ ἐπιτροπὴ ζητεῖ νὰ συνεδριάσῃ αὐθωρεὶ ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου, ἀλλ' ὁ κ. Δουζίνης ἐπιμένει νὰ συνεδριάσῃ εἰς τὸ ὑπαίθριον, ὅλη δὲ ἡ συνοδεία μεταβαίνει ἐν ζητωκραυγαῖς εἰς τὰς Στίγλας, προπορευομένης τῆς Ἰεράς Συνόδου, τῆς μουσικῆς τοῦ Σάιλερ καὶ μιᾶς πυροσβεστικῆς ἀντιλίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ πνέει ψυχρὸς βορρᾶς τὸ ἡμισυ τῆς ἐπιτροπῆς προσβάλλεται καθ' ὁδὸν ὑπὸ περιπνευμονίας καὶ ἐπιστρέφει. Οἱ ὑπολειπόμενοι φθάνουσιν εἰς τὰς στίγλας καὶ ἀρχονται τῆς συνεδριάσεως ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Δουζίνης, ὅστις ἀντὶ κώδωνος μεταχειρίζεται τενεκὲν πετρελαίου παραληφθέντα ἐκ τοῦ πλησίον καφενεῖου. Ἡ κυρὰ Ῥοζοῦ, ἣτις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συνεδριάσεως παρακολουθεῖ τὰ γεγονότα μετ' ἐνδιαφέροντος, ἀνέρχεται εἰς μίαν στήλην διὰ νὰ βλέπῃ καλλίτερα ὡς ἀπὸ θεωρείου. Ὁ πρόεδρος διατάσσει εἰς ἐνδειξιν ὅτι ἡ πατρὶς εὐρίσκεται εἰς κίνδυνον ν' ἀνταπεταθῇ μεσίσις μελανῆ σημαία, ἐλλείψει δὲ τιαυτῆς προσδέεται ἐπὶ ἀκοντίου τὸ ἐπανωφόριον τοῦ κ. Ῥηγοπούλου, ὅστις μετὰ τινα λεπτὰ μένει πεπηγῶς. Ὁ πρόεδρος τότε ἐκθέτει τὸ πρόγραμμα του, οὗ οἱ σπουδαιότεροι ὅροι εἶνε ἡ κατάργησις τῶν ἀπολύτων γενικῶν, ἡ καταδίωξις τῶν ὀδοντοῦατρῶν καὶ ἡ ἀντικατάστασις τῆς λαμητόμου διὰ τῆς θεραπείας τοῦ κ. Π. . . Ὁ κ. Μαυρομιχάλης διατείνεται ὅτι, ἀφοῦ τὸ Σύνταγμα μένει κυρίαρχον, εἰς αὐτὸν πρέπει ν' ἀνατεθῇ ἡ ἀρχηγία τοῦ Κράτους, διότι αὐτὸς εἶνε συνταγματάρχης, ὁ Τζάνης τὸν ἀποκαλεῖ Κατιλίαν, ὁ δὲ Δημητρακάκης καὶ Μάνδαλος ἐρχονται εἰς χεῖρας, τρέχουν οἱ ἄλλοι νὰ τοὺς χωρίσουν καὶ τοὺς δένουν ἐν ἐλλείψει σχοινίων διὰ τοῦ μύστακος τοῦ Στεφανίδου. Ἐν τασούτῃ νέα κυβέρνησις ἀνακηρύσσεται εἰς τὴν πόλιν ὑπὸ τὸν κ. Ζηνόπουλον, ὅστις σχηματίζει ὑπουργεῖον παραλαβὼν τοὺς ἡμίσεις ὑπουργοὺς ἐκ τοῦ Μενδρεσέ καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκ Τήνου. Ἡ νέα κυβέρνησις ἀποστέλλει στρατιωτικὴν δύναμιν ὅπως καταπολεμήσῃ τοὺς παρὰ τὰς Στίγλας ἀναρχικοὺς, ἀλλὰ τὰ ὄπλα τῶν στρατιωτῶν δὲν ἐκπυροσκρατοῦν, διότι ὁ ἐργολάβος τῆς νέας κυβερνήσεως ἐπρομήθευσεν ἀντὶ πυρίτιδος ἄμμο. Τότε ἡ στρατιωτικὴ δύναμις καταφεύγει εἰς τὴν χρῆσιν τῆς ἐκεῖ πυροσβεστικῆς ἀντιλίας. Τὰ ἀπομένοντα μέλη τῆς τριακονταμελοῦς Ἐπιτροπῆς σκορπίζονται. Ἀπομένει μόνον ὁ Σταμούλης καὶ ὁ Πρόεδρος. Ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Μέσης μὴ θέλων νὰ μένῃ παρὰ τῷ κ. Δουζίνῃ, διότι τότε θὰ ἐγίνετο δέκατος τρίτος ριπτεταὶ εἰς τὸν Ἰλισσόν, ὁ δὲ κ. Δουζίνης διὰ νὰ σωθῇ ἀνέρ-

χεται καὶ αὐτὸς εἰς μίαν στήλην ἀντικρὺ τῆς κυρίας Ῥοζοῦ, ἣτις εἶχε παγῶσει καὶ μένει καὶ αὐτὸς παγωμένος.

Κατὰ τὴν ἐπαύριον οἱ διαβάται οἱ διερχόμενοι ἐκ τῆς Πλατείας τῶν Στήλων ἔδλεπον μετ' ἐκπλήξεως δύο ἀγάλματα ἐπὶ τῶν Στήλων καὶ ἐνόμισαν ὅτι ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἔφυγον ἀπὸ τὰς Στίγλας τῆς Ἀκαδημίας καὶ κατοίκησαν ἐπὶ τῶν Στήλων τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς.

ΔΟΝ ΚΛΕΩΠΑΣ.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Νέα ἀπόδειξις τῆς ἀνάγκης τῶν φόρων καὶ τοῦ ἀδυνατοῦ τῶν οἰκονομῶν εἶνε τὰ τοῦ Πανεπιστημίου, ἣτοι οἱ διπλοὶ τῆς Ἀνατομίας Καθηγηταὶ καὶ ὁ διορισμὸς Καθηγητοῦ ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ εἰς καθέδραν μὴ νενομοθετημένην.

Ἀλλὰ πάντα ταῦτα εἶνε μικρολόγος σχολαστικότης, ἀρκεῖ ὅτι τὸ κόμμα ἐνδυναμοῦται.

Προσεγγίζουσιν καὶ αἱ Ἀποκρέφ. Τόσον γρήγορα μάλιστα, καὶ τοὶ ἀργά, ὥστε εἶνε φόβος μήπως καταλάβουν καὶ τὴν ἀρξαμένην συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τὴν μασκαρέψουν. Ἡρξισεν ἤδη ὁ ψέθυρος ὁ προμηθῶν τὸν μέγαν θόρυβον αὐτῶν καὶ εἰς τὸ βῆθος τῶν ἐμπορικῶν ἤρχισαν νὰ προσβάλλουν τὴν μούρην των αἱ πρῶται μοῦτσουναί. Ἀλλ' ὁ χολὸς μεταξὺ τῶν μηνῶν, ὡς ὁ Ἀσμοδαῖος μεταξὺ τῶν διαδόλων, Φεβρουάριος, ὁ ἐγκλείων πάντοτε αὐτὰς εἰς τοὺς κόλπους του, ὡς ὁ Μάρτιος τὴν σαρακοστήν, ἤρχισεν φαίνεται νὰ τὰς βαριέται καὶ τὰς πολεμῇ ἀσπλάγχχως μετὰ τὸν ἀκατάστατον καιρὸν του, ὅστις κατὰ τοὺς τσοπάνιδες (ἴδε Ν. Ἐφημερίδα) θὰ διαρκέσῃ σαράντα μέρας. Ὑπάρχει ἕως ἐλπίς νὰ ἐξευμενισθῇ.

Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κυρίου Ῥηγοπούλου
κατὰ φορολογικῶν Νομοσχεδίων

Ὑπάρχουσι κύριαί τινες δίκαιοι, αἱ ὁποῖαι σπανίως ἀνιέλμπουσι ἀν ἕως τοῦτο συμβῆ λάμπουσι τοσοῦτον ἐπιχαρίτως ὡς νὰ ἦσαν λαμπάδες προσερχόμεναι ἀπὸ τὴν χάριν τῆς Παναγίας.

Ὁ Σόλων, ὅστις ἦτο ποιητὴς, διέπρεψεν ὡς πολιτικὸς οἰκονομολόγος, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ τοῦ κ. Τρικούπη ὑπῆρξε ἐπίσης ἀν, ὄχι ποιητὴς, βεβαίως ὁμοῦς στιχουργός.

Εἰς τὸν Ἄδην τοῦ Δάντου εἰς ἕνα κύκλον αὐτοῦ ἔλαχουσι κολασμένοι, οἱ ὁποῖοι φέρουσι χιτῶνα μολύβδινον μόλις περιπατοῦν..... Ἀλλὰ σεῖς θέλετε κόματα κόματα, φορολογίαν ἐπ' ἀπειρον.

Τὸ περὶ αἶνου νομοσχέδιον θὰ καταποντισθῇ αὐτανδροῦ